

Годишњи помен протосинђелу Владиславу

У суботу, 27. новембра 2021. године, у манастиру Свете Тројице у Пљевљима, Његово Преосвештенство Епископ милешевски г. Атанасије служио је Свету архијерејску Литургију и помен поводом годишњице упокојења настојатеља манастира протосинђела Владислава. Саслуживали су настојатељ манастира Свете Тројице у Пљевљима игуман Зосима, парох пљеваљски протојереј Никола Олић и протођакон Иван Савић.

Подсећајући присутне на блажене успомене о. Владислава Преосвећени Епископ Атанасије је рекао: – Данас смо поново заблагодарили Богу за пријатеље које нам је дао, сапутнике живота, јер овај свети манастир, Светотројичка обитељ, била је почаствована ретким служитељем Божјим, преданом Богу, протосинђелом Владиславом, настојатељем ове свете обитељи. Црква Божја памти своју децу, своје чланове, али ми данас чинимо посебан осврт у памћењу на оца Владислава. На свакој молитви се помињу сви чланови Цркве, Црква се моли за своје чланове, молимо се једни за друге,

подупиремо једни друге, подржавамо једни друге. Они који су већ отишли подупиру одозго нас који још војујемо овај живот а ми се сећамо њих који су отишли у благодарности и захвалности, молећи им се да задрже љубав према нама и да учествују пожртвовано у нашем животу.

– Оно што би се посебно могло издвојити за оца Владислава су две ствари. Прва је да је био јако приступачан за сарадњу са другим члановима Цркве. Знао је да се држи заједнице. Сарађивао је са Епископом, свештенством, монаштвом, са верним народом. Уклапао се у једно Тело Цркве и тако градио хармонију са својом Црквом. А отуда долази и друга карактеристика, а то је да није намучио своје сараднике, није намучио Цркву. Отац Владислав је био само на корист својој Цркви, своме братству. А ако има нека друга његова несавршеност, ми смо се молили Богу да те евентуалне несавршености превиди и избрише. Они који се потпуно предају Богу и до краја се моле Богу и настоје да испуне све Његове заповести, они успевају више да заобиђу слабости, да надиђу своје слабости.

– Благодаримо Богу што нам је дао оца Владислава, и благодаримо оцу Владиславу за његов допринос и учешће са свима нама, нарочито у нашој борби за одбрану светиња, а молимо се Богу да и нас оснажи да и ми не напатимо ни своје ближње ни Господа Бога ни Светитеље, него да подложни за сарадњу и усклађивање са Црквом, са Божијом заједницом, да се добро уклапамо у заједницу Цркве, јер, само тако ако се добро уклопимо може да струји благодат Божја која је у Цркви, са једног члана на другог, и тако се онда обогаћујемо, тако имамо заједницу са Светима. Сви треба овај живот што паметније искористити, провести, а паметно значи на своје покајање, на поправку, на припрему. Стара је светоотачка изрека да је овај живот дат као припрема за Вечност. Ово овде је само увод у прави живот, Царство Небеско и Вечни Живот, нагласио је на крају Епископ Атанасије.

Након Божанске Литургије у храму сви присутни су, предвођени епископом Атанасијем, пошли до манастирског гробља где је освештано крсно знамење упокојеном протосинђелу Владиславу.

